

גליון 76

- ענקזיעטי
- דיפרעסיע
- מאביעס
- עדיקשאנס
- א.ו.ס.ד.
- מאניק אטאקעס
- סעלף קאנפידענס
- א.ד.ג.

טעראפי

געקליבענע בריוון פון ספר עצתו אמונה - ארויסגעגעבן דורך מוסדות היכל הקודש ברסלב - בנשיאות הראש ישיבה שליט"א

ווי אזוי קוקט מען גוט אויפ'ן לעבן?

לכהוב דער ראש ישיבה שליט"א,

איך דארף אן עצה צו זיין פרייליך. דער ראש ישיבה שליט"א האט מיר געשריבן א שיינע בריוו אז דאס לעבן איז נאר אין מיינע הענט, עס איז נישט צו משפחה, עס איז נישט צו שכינים און אנדערע, עס איז נאר אז איך אליין דארף אנהויבן קוקן גוט אויפ'ן לעבן, און דעמאלט וועט מיר ווערן גוט אין לעבן. איך ווייס אבער נישט וואס צו טון צו ווערן פרייליך.

אסאך מאל שפיר איך זיך אזוי שטארק צעהראכטן, איך פיל אז קיינער ווייסט נישט וואס איך גיי אריבער, קיינעם אינטערעסירט נישט וואס איך אייז.

איך פראביר צו רעדן צום אייבערשטן, איך פראביר אזוי שטארק אים צו דערציילן אלעס וואס איז מיר אויפ'ן הארט, אבער איך שפיר נישט אלעמאל ווי מען הערט מיר אויס, חס ושלום, און דאס מאכט אז איך זאל זיך נישט קענען אלעס אויסרעדן.

אפשר קען דער ראש ישיבה שליט"א מיר שרייבן א תפלה צו קענען העטן דעם אייבערשטן צו זיין פרייליך, צו קוקן גוט אויף מיינ לעבן, נישט צו מקנאן זיין א צווייטן, נישט פראבירן זיך צו צוליידיקן א צווייטן?

ישר כח פאר'ן מיר פירן אויפ'ן ריכטיגן וועג, ישר כח פאר'ן מיר לאבן דערציילן אלעס וואס שטערט מיר, און דארפן מיר א האבן צו ווערן אוועקגעווארפן און אראפגעקוקט.

ישר כח

תשובה מאת הראש ישיבה שליט"א:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת וישלח, י' כסליו, שנת תשפ"ו לפרט קטן

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

דא האט איר א תפילה אויף שמחה, בעטט די תפילה יעדן טאג און אפילו אפאר מאל א טאג, ביז איר וועט זוכה זיין צו זיין פרייליך. מוהרא"ש זאגט, אנשטאט צו בעטן באזונדער אויף פראבלעמען - זאל מען בעטן דער עיקר אויף שמחה, וועלן ממילא אלע פראבלעמען אוועק פאלן.

אויך איז וויכטיג צו וויסן אז דאס גייט נישט אין איין טאג, מען דארף האבן סבלנות, בעטן און בעטן ביז מען איז זוכה צו פארטרייבן די עצבות ומרה שחורה.

דא האט איר די תפילה:

"רבנו של עולם העלף מיר איך זאל זיין פרייליך און איך זאל שפירן די שמחה אין אלע מיינע אברים, פון קאפ ביז פיס; ביז איך וועל זיין אזוי פרייליך אז איך וועל אנהויבן טאנצן פון גרויס פרייד אויף די גרויסע חסד אז דו האסט מיך באשאפן א איד און מיר געגעבן די הייליגע מצוות.

איך בעט דיר הייליגער באשעפער, האב רחמנות אויף מיר און נעם אוועק פון מיר די ביטערקייט און פוילקייט, נעם אוועק פון מיר די דעפרעסיע און שווארצע וואלקענס, העלף מיר איך זאל זיין פרייליך און איך זאל פרייליך מאכן אנדערע, און בזכות שמחה זאל איך זוכה זיין נכלל ווערן אינגאנצן אין דיר, איך זאל מער נישט זען פאר מיינע אויגן נאר דיר באשעפער, איך זאל זען און שפירן ווי דו ביסט אלעס און עס איז מער גארנישט דא אויף די וועלט נאר דו אליינס, און זוכה זיין צו תשובה שלימה, מעתה ועד עולם אמן סלה."

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

וואס טו איך מיט'ן קינד וואס נעמט יעדע הלכה מיט נערווען?

לכהוב דער ראש ישיבה שליט"א,

איך שרייב וועגן מיינ זון, א וואוילעזר אינגל וואס האט א גוטן קאפ און לערנט פלייסויג ברוך ה', ער נעמט אן צויער ערנסט אלעס וואס מען לערנט אין חדר, וואס דאס איז א גוטע זאך.

לעצטנס האט ער אבער אנגעהויבן נעמען זאכן צו אן עקסטרעם, למשל ווען עס קומט זיך צו וואסן צו הענט, זיין מלמד האט געלערנט צו האלדן ווען מען דארף זיך וואסן צו הענט און אז מען טאר נישט זאגן א דבר שבקדושה ווי לאנג מען האט זיך נישט געוואסן, און אז עס איז קשה לשכחה, וכדומה; דאס איז געווארן א גאנצע 'אה. סי. די', א גאנצע נערווען זאך. "איך בין

אויף זיי; אזוי ארבעט די שלעכטע מחשבות, ווי מער מען וויל זיך שטארקן אויף זיי - ווערן זיי שטערקער.

לויב אויס דיין קינד, געב אים אסאך כבוד, און ווען ער וואשט זיך די הענט נאכאמאל און נאכאמאל זאלסטו אים אויסרימען, זאג הויך פאר דיין ווייב - ווען דיין קינד הערט - "מאמי דו זעסט ווי ערליך ער פירט זיך..." און אזוי אויך ווען ער דאווענט און ווען ער קושט נאכאמאל און נאכאמאל די מזוזה זאלסטו אים אויסרימען און אים געבן כבוד - וועט עס ביז א קורצע צייט אוועק גיין. דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן רב): "כָּל מִי שִׁשְׁכָּלוֹ קָטָן בְּיוֹתֵר", ווער עס האט ווייניג שכל - "צָרִיךְ לְחַלֵּק לֹא כְבוֹד בְּיוֹתֵר" דארף מען אים געבן מער כבוד, "כִּי כָל מִה שִׁשְׁכָּלוֹ יוֹתֵר קָטָן", ווייל די וואס האבן ווייניג שכל - "הוא יוֹתֵר חֶפֶץ בְּכָבוֹד", דארפן מער כבוד; דו לויב אים אויס און זאלסט נישט ארויס ווייזן אז דו ווערסט נערוועז אדער דערשראקן פון זיין פיראכטס, וועט עס ביז א קורצע צייט אוועק גיין.

די איינציגסטע עצה פאר געזונטע גוטע ערליכע קינדער

והעיקר, תפילה; בעט דעם אייבערשטן פאר דייע קינדער, בעט פאר דעם קינד פאר די נערווען זאכן, און אזוי אויך פאר אלע קינדער, ווייל

תפילה איז די איינציגסטע עצה פאר געזונטע גוטע ערליכע קינדער. מוהרא"ש דערציילט, מען האט געפרעגט דעם הייליגן חתם סופר זכותו יגן עלינו ווי אזוי ער האט זוכה געווען צו אזעלכע גוטע קינדער, האט ער געענטפערט: "יעדע נאכט בשעת איך האב געזאגט תיקון חצות האב איך אנגעפולט א כוס מיט טרערן, איך האב געבעטן פאר גוטע קינדער"; דאס איז דער וועג ווי אזוי מען איז זוכה צו ערליכע דורות.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

טמא, איך האב אנגעזיט מײן קאפ, איך האב זיך יא גוט געוואסן אדער נישט?״, אלייב האט ער אנגעזיט די וואסער נאכין זיך אפליסן, הויבט זיך אן די טאלות צי ער ווערט נאכאמאל טמא, און אזוי גייען די זאכן ווייטער און ווייטער ואין אדער סוף.

די זעלבע איז ביים דאליענען, למשל אז מען דארף אינדין האבן די ערשטע פסוק פון קריאת שמע, האט ער ספיקות צי ער האט גוט אינדין געהאט, אדער גוט ארויסגעזאגט צי ווערט ער אכיל.

פארשטייט זיך אז דאס מאכט אז אלעס זאל ווערן א גרויסע פראבלעם, אלעס גייט צו מיט א אהר, און איך ווייס נישט ווי אזוי זיך אונצוגיין מיט דעם.

אפשר קען דער ראש ישיבה שליט"א א מיר געבן א מהלך אין דעם, און אויך אפשר שרייבן צו מײן זון ווי אזוי עס איז צו ריכטיגע וועג זיך צו פירן.

ישר כח

תשובה מאת הראש ישיבה שליט"א: בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת תצוה, ט' אדר, שנת תשפ"ו לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר. איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אן עצה פאר שווערע מחשבות וואס קומען כסדר זאלסטו חס ושלום אים נישט טשעפען מיט די זאכן, ווייל די זאכן - אויב מען טשעפעט עס - ווערט עס נאר ערגער. דער

רבי רעדט שוין פון דעם פראבלעם, דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן עב): "כִּי זֶה מִבְּעַ וּסְגֵלֶת שֶׁל אֱלוֹ הַיְצִירִין הִרְעִים הַמְּזוּהָמִים", אזוי ארבעט די שלעכטע שמוציגע יצר הרע, "כָּל מִה שֶׁרוֹצִים לְהַתְּנֵבֵר עַל אֱלוֹ הַמַּחְשְׁבוֹת", ווי מער מען וויל זיך שטארקן אויף זיי, "יוֹתֵר יוֹתֵר הֵם מִתְּנַבְּרִים", שטארקן זיי זיך שטערקער אויפן מענטש, "כִּי הוּא כְּמוֹ שְׂאֵדִם בּוֹרַח מִדְּבַר", די מחשבות זענען אזוי ווי ווען מען לויפט אוועק פון איינעם, "וּמִסְתַּבֵּל מִן הַצַּד בְּלֹא חֵר יָד עַל זֶה הַדְּבַר שֶׁבָּרַח מִמֶּנּוּ", און מען קוקט צוריק אויף יענע זאך פון וואס מען לויפט אוועק, "וְאִזּוֹ הַדְּבַר הַזֶּה מִתְּנַבְּר עָלָיו בְּיוֹתֵר", דעמאלט ווערט יענע זאך שטערקער, "כִּי לֹא הִסִּיחַ דַּעְתּוֹ מִזֵּה", ווייל ווען יענער זעט ווי מען קוקט צוריק - זעט ער אז מען האט אים נישט אפגעלאזט, דאס מאכט אים ער זאל ווייטער נאכלויפן, "וְיָק אֲדַרְבָּא, שֶׁמִּסְתַּבֵּל בְּכָל פְּעַם לְאַחֲרָיו עַל זֹאת הַמַּחְשְׁבָה", אדרבה, זיי ווערן נאר שטערקער ווען זיי זעען ווי מען קוקט צוריק